HSS

Code no. 2

विश्वासस्य परिणामः

"अरे त्वं कः?"

द्वारपालकस्य शब्दं मां चिन्तात् उद्बोधितवान्।

"त्वं किं प्रत्युत्तरं न वदति?"

"एतत् भवनं रमेशस्य वा?"

"आम।"

अहम् अत्भुतस्तब्धः अभवन्। 'चेन्नै' इति महानगरे विराजमानं राजभवनस्य सदृशम् एतत् भवनं रमेशस्य वा!

"अहं सुरेशः। केरलदेशात् आगतवान्। रमेशं द्रष्टुं शक्यते वा?"

"को वा त्वम्?"

"अहं रमेशस्य पूर्वसुहृत् भवति। त्वं मम आगमनविवरं रमेशं वदतु।"

"आम्। त्वम् अत्र उपविशतु। अहं शीघ्रमेव प्रत्यागमिष्यामि।"

माम् अत्र उपविश्य द्वारपालकः रमेशस्य समीपम् आगच्छत्। नगरस्य विशालतायाँ मग्नः अहं

पुनरपि चिन्तायाः प्रवाहे अपतत । अस्तमय सूर्यः तस्य रक्तवर्णेन मम चिन्तायाः अलंकरोति च ।

× × × × ×

पुरा विद्यालये संवृत्तानि कार्याणि अधुना अपि मम मनसि प्रचलति ।

एकदा अध्यापिका पाठनार्थं कक्षां आगतवाति । तत समये रमेशः कक्षां नासीत ।

" रमेशः कुत्र ?" - अध्यापिका मां मम अपृच्छत ।

" सः जलपानार्थं गच्छति" ।

अहम प्रत्युत्तरम् अवदत । किन्तु याथार्थं तत नासीत । अहं तत अध्यापिकां न अवदत च । रमेशः मम आत्ममित्रः खलु ।

रमेशः पठनार्थं असमर्थः आसीत । किन्तु तस्य परिवार सम्पन्नम आसीत । अहं पठनार्थं समर्थः आसीत किन्तु मम कुटुम्बम अतीव दारिद्र्ये आसीत । मम पिता पञ्च वर्षाणि पुरतः रोगेन मृत्युमपगात । मम माता अतीव क्लेशेन एव मम पालनम अकुर्वत ।

रमेशः सर्वदा वदति - "मित्र विश्वे विद्याभ्यासस्य आवश्यकं नास्ति । धनमेव प्राधान्यमर्हति । यस्य हस्ते धनम

HSS

Code no : 2

आस्ते सः भवति प्रमुखः। त्वं भाविकाले किमपि आवश्यं अस्ति चेत् मां पृच्छतु। अहंसहायं करिष्यामि।" - इति।

विद्याभ्यासस्थानन्तरं सः तस्य पिता साकं 'चेन्नै' आगच्छत्। अहम एकं नित्यवृत्ति अन्विष्य सर्वम अगच्छत्। किं फलम? सर्वेषु धनम आवश्यकम्। तदवसरे मम माता अपि मृत्युमुपगात। अहं निराशाजनकः अभवत्। मम दयनीय स्थिति पश्यन् देशवासिनः माम एकम उपायम् अवदत।

"त्वं रमेशस्य समीपं गच्छतु। सः त्वं सहायिष्यति।" अहं तत उपदेशम अस्वीकरोत। रमेशो विश्वासम अर्पणं करोति मधुरप्रतीक्षाया साकं "चेन्नै" आगतवान्। यात्रा मध्ये मम हृदयेम एवम अचिन्तयत।

"रमेशः निश्चयेन माँ स्वीकरिष्यति सहायं करोति च।" रमेशस्य भवनम अन्वेषायितुम अधिकं समयं न आवश्यकम्। सः अत्र एकः प्रशस्तः व्यापारि अस्ति।

x x x x x x

"अरे त्वम उत्तिष्ठतु।"

द्वारपालकः पुनरपि मां चिन्तात उद्बोधितवान।

"किं। किमभवत।"

" मां क्षमस्व।"

"मित्र किमभवत् ?"

" मृगनयनायाः नामस्मरणेन पुनः पत्रम् अद्य न आगच्छत्।
अस्माकं तेन पत्रेण पक्षस्थानि सर्वाणि स्वीकरोतु।"

मम हृदयं दग्धा अविस्फोटयत्। आत्मनिमज्जितमनोभव शापम्
अभवत्।

" पत्र सम्बन्धानि त्वं स्वीकरोतु। मम कृतज्ञता सर्वदा भवतु।"
दुःखं अतः मम दग्धमभवत्।

विश्वे मनुष्ये [illegible] जीवितेन नायिकाः अनेकाः
सन्ति। तेषां सर्वाः मुग्धाः सन्ति। स्वप्रयत्नेन सन्तोषम् अर्जितुं
केचनाः पत्र लिखन्ति। अद्य अहं च पुनः पुनः युवतीः अहं
ज्ञास्यामि।

तदवसरे नायकस्य मनः विदूरस्थलात् एकं हिन्दी गीतं
मम कर्णौ अपतत्।

" ये दोस्ती..
हम नहीं तोड़ेंगे।
तोड़ेंगे दम मगर....."

शुभम